

blevne førte her. (Goos: S. Reglen!). Ja det ærede Medlem sagde nok „i Reglen“, men den venlige Stemning har dog ikke altid været tilstede. Jeg tror dog nok, at det ærede Medlem i saa Henseende tager noget feil; thi han kan ikke se en mere eller mindre velvillig Stemning for Universitetet deri, om man vil have Tilskudet til Universitetet udredet af den ene Kasse eller af den anden. Deri ligger der hverken Velvillie eller Ikke-Velvillie for Universitetet. Det er en Ting, der er Universitetet som videnskabelig Anstalt betragtet uvedkommende. Det kan ikke have den mindste Indflydelse paa Videnskabsfaben, hvad enten Pengene komme fra den ene Kasse eller fra den anden Kasse; thi Hovedsagen er, at de komme, derom tror jeg, Alle maa være enige. Jeg skal heller ikke følge det ærede Medlem i hans Betragtninger over Lønningsforholdene, de ligge jo forøvrigt ikke for til Forhandling, nu og jeg skal bemærke, at det ærede Medlem ligesaa vel som jeg veed, at det er ingenlunde af Uvillie mod Videnskabsfaben, naar disse Forslag ikke fremmes, men det er, fordi de staa i Forbindelse med mange andre Spørgsmaal. — Jeg skal til en Begyndelse indrømme, at der sikkert nok er Trang til en ny Bygning for polyteknisk Læreanstalt saavel som for de hermed i Forbindelse staaende Anstalter, der omhandles i dette Lovforslag, og jeg skal heller ikke sige Noget om, hvorvidt Pengesummen, der forlanges, er for stor. Det kan kun Sagkyndige bedømme, og i saa Henseende tillægger jeg mig ikke Sagkundskab. Jeg vil sige, at selve Summen skal ikke affrække mig, naar jeg har den Overbevisning, at det er det rette Sted at lægge Anstalten paa og det rette Tidspunkt at tage fat derpaa. Hvad angaar Stedet og den Samling, man kunde ønske at faae af de tre Anstalter derude ved botanisk Have, har jeg ikke ringe Tvivl. Det ærede Medlem vil vide, at jeg netop meget varmt har ført Ordet for, at den polytekniske Læreanstalt skulde forblive i Forbindelse med Universitetet og paa sin nuværende Plads. Jeg er ingenlunde bleven overbevist af de Forhandlinger, som ere blevne førte, og der har været ført Forhandlinger baade i 1875 og 1876, begge Gange, om det var rigtigt at lade Anstalten blive liggende, hvor den er eller ei. Jeg er fremdeles af den Mening, at det er saavel i de Studerendes som i Professorernes Lær, at disse Anstalter blive, hvad Stedet angaar, saa nær knyttede til hinanden som muligt, og jeg kan ikke forstaa, at der ikke skal kunne blive Plads der, hvor de nu ligge. Jeg kan heller ikke se rettere, end at det efter For-

holdenes Udvikling, naar Alt tages vel under Overveielse, vil være et af de roligste Steder for Beliggenheden af disse Bygninger. Naar man saa vil sige: Men hvorledes skal Pladsen komme, svarer jeg dertil, at det kan vel efter Forholdenes Natur ikke være saa længe, selv om man vil være meget human, hvad jeg gjerne vil være med til at være overfor den gamle Bistop og lade ham blive boende, hvor han bor, inden denne Bispegaard bliver ledig, og der er ingen Nødvendighed for, at den kommende Bistop netop skal bo paa denne Plads, og foreløbig, indtil dette sker, kan der godt foretages Noget, hvorved der kan raades Bød paa de Mangler, som ere tilstede. Jeg skal senere komme dertil. Naar Staten altsaa tager Bispegaarden i Besiddelse til dette Formaal og tillige tager den mellemliggende Bygning i Studiestræde Nr. 4, en Bygning, som det virkelig ikke kan koste saa stor en Sum at faae exproprieret eller kjøbt i Forhold til de Summer, her er Tale om, har Staten den deiligste afrundede Plads for alle Anstalterne. Jeg kan ikke komme bort fra, at det forekommer mig at være, som jeg har nævnt, baade i de Studerendes og i Professorernes Interesse, at Alt bliver samlet. Men siger man: Vi kunne dog ikke vente mange Aar, det kan dog være nogle Aar, flere eller færre, inden man kan faae Bispegaarden, og der er f. Ex. for det mineralogiske Museum saa store Mangler tilstede, at man ikke ret vel kan lade det gaa hen saa længe. Ligeoverfor denne Side af Sagen skal jeg bemærke, at jeg virkelig ikke ser, at der er det Alleringeste iveien for, at vi bryde den gamle Bygning ned, hvor Kvæsturen nu har sit Sæde ud til Nørregade (Afskyldelse). Ja, men hvad skulde der være iveien derfor, jeg antager, at det ærede Medlem siger, at der ikke kan blive Plads, men hvad skulde der være iveien for, at der kunde blive Plads til en Bygning, der var istand til at rumme baade det mineralogiske Museum og Kvæsturen? Der er tilstrækkelig Plads i Hviden (Modsigelse). Ja, men ser det ærede Medlem da ikke, at der er tilstrækkelig Plads og tilstrækkelig Grundslade. Vi have altsaa baade Grund og Plads, og naar jeg nævner Hviden, er det, fordi der nu kun staar, saavidt jeg mindes, en En-Stage's Bygning. Der er ikke det Mindste iveien for at opføre en høi Bygning ud mod Nørregade. Der er altsaa Plads nok til det mineralogiske Museum, det er der ikke det Mindste iveien for, antager jeg idetmindste, indtil jeg bliver bedre oplyst, og naar Bispegaarden tilligemed Bygningen Nr. 4 i Studiestræde bliver taget i Besiddelse, er der ogsaa tilstrækkelig Plads